

Henning-kursus som "familie-weekend"

At ride Islænder er blevet en ny familie-hobby hjemme hos os. Vi er alle mere eller mindre nystartede i kunsten at ride Islænder, men vi synes det er sjovt og har mange gode timer sammen om det. Rebecca på 11 år havde aftalt at tage på Henning-kursus med sin far. Hun skulle have sin Sunna med, som hun har haft i knap et år. Peter skulle have familiens 1. investering med - Silja som vi har haft i 2 ½ år. Det var alligevel blevet tid til at få lidt hjælp, til den videre træning for alle parter. Efter at have gået som "kæle-hest" indtil for ½ års tid siden, begyndte Peter så småt at tilride Silja. Han havde siddet på en Islænder et par gange, så de skulle begge lære det fra starten. Rebecca har et par års erfaring og har selv været med fra starten af Sunnas tilridning. Hun har i den forbindelse haft stor glæde af Hennings undervisning, så hun glædede sig til at komme videre i hendes træning.

Freddag morgen fandt vi ud af, at Sunna ikke ville støtte på sit ene forben og tilkaldte dyrlæge. Det viste sig, hun havde fået et vred i skulderen, og skulle stå stille til det var i bedring. Puha - det er jo altid hårdt når der sker noget uventet. Men tanken om ikke at kunne få hende med til Henning-kursus, var næsten ikke til at bære. Her var det så Familien **Hekla** trådte ind. Det viste sig at vi kendte én, som kendte én, som havde en mor, som havde en Islænder Rebecca kunne låne. En gestus vi nok ikke havde set i mange andre heste-verdener...

Lørdag formiddag var det tid at fortælle Henning, hvad de enkelte forventede sig af kurset. "Tjahh" tænkte Peter, han ville egentlig gerne bare lære at mærke forskel på gangarterne, og finde ud af om det han havde gang i, var rigtig nok. Og da Henning jo er kendt for sin fantastiske pædagogiske evne til at afstemme krav til den enkelte ekvipage, var det en rimelig forventning. Rebecca havde aldrig mødt sin hest før, så hun havde pludselig ikke de store forventninger. Dette imødekom Henning også med den største forståelse, og formåede alligevel at give Rebecca et udbytterigt kursus. Peter og Silja havde aldrig været i en ridehal, eller modtaget undervisning af nogen art - så alt taget i betragtning gik det da (på godt nordjysk) meget godt. De fik en begyndende fornemmelse af gangarterne og fik i øvrigt en masse anerkendende pædagogisk støtte (og noget at arbejde videre med)

Søndag morgen kom Silja os ikke i møde på marken med den samme nysgerrighed og begejstring - hun betragtede os med et træt blik, og afventede at blive hentet. Hun deltog i kurset på sin egen yderst medgørlige facon, indtil Henning 15 min. inde i sidste undervisningstime medgav hende retten til at holde "fyraften". Det har været nogle fantastiske dage for hele familien, også for De der bare stod på sidelinjen og sugede nyttig viden og erfaring til sig. Desuden fik vi en familieweekend fyldt med socialt samvær med både nye og allerede kendte, søde og imødekommende Islænder-"familier".

- Familien Fjordbak.